

Krásně je na světě, když na své můžu ... si odpovím sám. (K.Plíhal)

my way

2008/únor

List českých liberálů

Nadějné spory mezi modrou mládeží

10.2.2008, Týden

Časopis Týden přinesl zprávu o konfliktu uvnitř Mladých konzervativců (MK), kteří se rozštěpili a jedna skupina zakládá vlastní organizaci s pracovním názvem Mladá občanská platforma (MLOP). Čtenářům se konflikt zdá nesrozumitelný a potvrzuje obecnou představu, že i v mladí politici jsou mocichtivá stvoření, kterým jde jen o funkce. V případě odchodu významné části členů MK do nové organizace jde však o nemístnou zkratku.

MK jsou dlouhodobě nejsilnější a nejviditelnější mládežnickou politickou organizací v České republice. Od mladých socialistů a lidovců se liší nejen aktivitou směrem k veřejnosti, ale především nesvázaností s politickou stranou. Mladí konzervativci nejsou formálně provázáni s ODS z vícero důvodů. Především uvnitř ODS, kde často probíhá

jí ostré skupinové boje, nikdo nestál o vtažení dalšího mocenského prvku. V MK nikdy nebyl vážný zájem opustit původní koncept mládežnické organizace jen volně spolupracující s politickými stranami, vedle ODS, ODA, US-DEU. Mladokonzervativci jsou vnitřně pluralitní s celým spektrem nekomunistických názorů. To však neznamená, že by mezi členy nebylo mnoho členů ODS a MK se, i přes členství několik příslušníků jiných stran, nepovažovalo za líheň ODS.

Aktuální spor je vyústěním více let zablokované situace, kdy aktivní menšina, usilovala o změnu fungování organizace, včetně průhledného hospodaření, a většina to odmítla.

Jako jeden z pamětníků, který se snažil rozkolu zabránit, na něm vidím i pozitivní věci. Mladí konzervativci několik let pospávali, věnovali se schůzování, zábavě či pomoci ODS v

nejrůznějších volbách. Teď obě organizace začnou soupeřit. Očekávám oživení publikační, ale i jiné činnosti.

Mládežnické politické organizace se dosud nesnažily být „hlasem generace“ schopným přimět politiky, aby se zabývaly prioritami mladých lidí. To se může změnit. Skupina, která zakládá MLOP, má ve svém čele několik osobností, schopných vytvořit fungující organizaci, disponující kreditem, který jim pozůstalí mladokonzervativci mohou závidět. Současné vedení MK má blízké vztahy s pražskou ODS a Ivanem Langrem. Lidé z MLOPu pracují pro předsedu senátu Přemysla Sobotku a Petra Nečase.

Neštěstí české „staré“ pravice je absence vážného konkurenta ODS, který by jí nedovolil provádět mnohé nepředloženosti. Mezi „mladou“ pravicí se rozhořel boj, který může v budoucnu přinést vítané oživení.

Milan J. Hamerský, předseda Liberální reformní strany

Vážený čtenáři,

před sebou máte třetí číslo měsíčníku českých LIBERÁLŮ prezentující názor tohoto základního politického proudu na aktuální politická témata, v ČR i v Evropě.

UVNITŘ VYDÁNÍ

Ježek Jak to bylo s Kožným	2
KOSOVO - EU, USA Dienstbier Procházka	2 3
Klausova socha	4
Pozvánka 11.3.08 EUTANÁZIE	4

New Liberal Commissioner EU

29.2.08/ The ELDR Bureau welcomes the news that Androula Vassiliou has been proposed as the European Union's Health Commissioner until 2009, subject to European Parliament approval, following the resignation of Commissioner Markos Kyprianou.

Former Vice-President of ELDR and previous Chair of the European Liberal Women's Network, Androula Vassiliou was a Member of Parliament for two mandates and participated in the Convention for the Future of Europe. She is a member of the United Democrats Party of Cyprus and a strong supporter of the negotiations for the reunification of the ethnically divided island.

Upon hearing the news, Annemie Neyts-Uyttebroeck, ELDR President, said: "I deeply trust Mrs Vassiliou as a colleague and as a dedicated liberal. I am convinced that she is the ideal person for this important position".

www.eldr.eu

Jak to bylo s Koženým

20.2. 2008 - E15

Soud s Viktorem Koženým má dva významy. Ten první, samozřejmě méně důležitý, je osobní: jsem rád, že bude konečně souzen člověk, který tak hrozně pošpinil a pokazil mou práci. Jeho stín mě stále pronásleduje a půjde za mnou až do hrobu. Ten druhý je, že mříže měly být pevné, ale nebudou. Budou jen papírové. Kdybychom to byli stihli včas, nemuseli ani američtí investoři ani ázerbajdžánští emitenti mít ani potuchy, že nějaký Viktor Kožený vůbec existuje. Takto se mohou plným právem cítit poškozeni nejen od samotného Koženého, ale i od neefektivní justice a českých politiků, kteří mu ještě tleskali a dávali ho za příklad.

Česká vláda, jíž předsedal Petr Pithart, byla už počátkem roku 1992 silně znepokojena chováním Koženého a jeho kampaní, v níž držitelům investičních kuponů (takzvaným DIKům) sliboval do roka desetinásobek investované částky.

Jako ministr privatizace jsem proto v lednu 1992 požádal generálního prokurátora,

aby zjistil, kdo Viktor Kožený je a jestli není jeho počínání v rozporu se zákonem.

Výsledek šetření generálního prokurátora samozřejmě nemohl být jiný než negativní. V té době žádný zákon, který by upravoval činnost investičních privatizačních fondů a podle něhož by bylo případně možné Koženého stíhat, ještě neexistoval.

Tomáš Ježek

Nula poena sine lege - není trestu bez zákona. Byl to dluh federálního ministerstva financí. Zákon nakonec přišel, ale s téměř ročním zpožděním. Začal platit až po skončení předkola první vlny kuponové privatizace, během něhož stihl Kožený všechny své DIKy „polapit“. To, že zákon přišel pozdě, nebylo to nejhorší. Měl hrubou koncepční vadu, o níž odborníci federálního ministerstva financí věděli.

Chyběl zásadní požadavek, aby byl majetek zakladatele a správce fondu přísně oddělen od majetku akcionářů, bývalých DIKů. Protože oddělen nebyl, mohl Kožený nakládat s majetkem akcionářů jako se svým. Tak byl položen legislativní základ

tunelování fondů. Kožený byl heroizován i na ekonomickém fóru v Davosu jako ten, kdo zachránil kuponovou privatizaci před hrozícím nezájmem občanů. A nejen to. Kdo se opovážil o něm pochybovat, dostal známku nepřítele privatizace.

Rozhořčené pisatelky

Po jednom nedělním vystoupení asi tak v únoru 1992 v televizním pořadu paní Bubílkové a pana Černého, kde jsem lidi před Koženým varoval, jsem to také pěkně schytl. Nejhorší byly rozhořčené pisatelky vyššího středního věku. Cítily potřebu chránit chráněnce pana ministra financí. Viktor Kožený kuponové privatizaci nikterak nepomohl, pouze ji těžce poškodil. Kožený ale nebyl ani zdaleka sám, kdo majetek z investičních privatizačních fondů vykrádal ve prospěch svůj nebo spřátelených osob. Je dobře, že se ho spravedlnost snaží dosáhnout, ale bylo by nespravedlivé, kdyby to měl Viktor Kožený schytl za všechny ostatní tuneláře.

Dokonce to vypadá tak, že česká justice je vděčná za alibi, které jí Kožený svým útekem nabídl: odsouzen asi bude, ale jinak nemusí pohnout ani lístečkem na vrbě. Ostatní tuneláři vesele pobíhají na svobodě a tváří se jako spořádaní a úspěšní podnikatelé.

Bushovo Kosovo

29. 2. 2008 - np

George Bush na konci svého druhého funkčního období nepatří, kulantně řečeno, mezi státníky, kteří by se těšili oblibě světové veřejnosti. Vystát jej nemohou sami Američané, a proto vyčkávají příchodu dalšího spasitele kennedyovské politické krve do Bílého domu.

S postavením Spojených států je to rovněž tak. I když víru v ně ztratil málokdo ze stoupců demokratického vládnutí (o čemž svědčí právě pozornost věnovaná americkým prezidentským volbám mimo Ameriku), kritika řádu amerického globálního vládnutí (či spíše způsob, jímž je prosazován) je pro supervelmoc

nepřekročitelná, zvláště na Západě, kde je výsledkem svobodného náhledu občanů, nikoli státem řízené propagandy.

Vít Procházka, student

Až v lednu 2009 usedne na prezidentský stolec nový panovník, Bush odejde, pravděpodobně mezi své věrné rančery, za písokotu doléhajícího z každé strany. V onom hvizdu bude však slyšen také slabý, nicméně oddaný potlesk. Jeho epikentrem bude stát, který vznikl dříve než nedávno, Kosovo. Uctivým povy-

kem nebudou šetřit jeho většinový obyvatelé, kosovští Albánci, kteří zažívají vrchol svého národněosvobozeneckého úsilí, za soustředěné pozornosti všech.

Kdo sledoval záběry oslav vyhlášení kosovské nezávislosti, všiml si vysoké frekvence výskytu amerických vlajek v ulicích kosovských měst. Takové je možno vidět např. na Blízkém východě, kde ale slouží (v zapáleném provedení) jako výraz protiamerického despektu. V Kosovu lze být svědkem pravého opaku. Téměř jako by Kosované přijali Ameriku za svou druhou vlast, matku své samostatnosti.

Je zjevným paradoxem, že takového díky se Spojeným státům dostává od muslimů, u nichž se média amerikanofilní nálady již před léty odnaučila vídat.

pokračování strana 3

Kosovem to bohužel nekončí

22.2. 2008 - hn

Rada ministrů EU unie šalamounsky stanovila, že "členské státy rozhodnou o svých vztazích s Kosovem v souladu s národní praxí a s mezinárodním právem".

Národní praxí lze rozumět cokoli. Španělsko, Slovensko, Kypr nebo Rumunsko se obávají reakcí svých národnostních menšin. Černá Hora s pásem Albánců od Ulcinje po Plav nezapomíná na staleté představy Albánců osvojit se sjednocením ze "slovanského otroctví". Turecko uznalo Kosovo s myšlenkou na severní Kypr. Zřejmě zapomněli na své Kurdy, byť bombardují jejich irácké základny.

Abcházie, Osetie, ...

Uznání Kosova povzbuzuje separatisty, kteří se mohou jen smát naivní představě, že Kosovo je výjimkou. Požadavek suverenity znovu vznesli prezidentí Abcházie a Osetie. Podobně moldovské Zadněstří. V Barceloně se opět ozvali katalánští, v Québecu frankofonní separatisté. Poradce palestinského prezidenta navrhl jednostranné vyhlášení palestinského státu. Atd.

Co učiní Republika Srpska v Bosně a Hercegovině? Jak se zachovají albánští separatisté v západní Makedonii a jižním Srbsku, které kosovští extremisté otevřeně označují za "východní Kosovo"? Co učiní Bělehrad, pokusí-li se kosovští Albánci obsadit sever provincie? Srbský ministr pro Kosovo zatím jen varoval:

"Albánské nevstoupí do oblastí, kde žijí Srbové, protože Srbové neuznali ilegální stát Kosovo."

KFOR v koncích

Síly KFOR střeží před možným albánským útokem přechod přes Ibar v Mitrovici a také hranice Kosova se Srbskem. Jak dlouho se jim to bude dařit, když obrovská mezinárodní civilní i vojenská přítomnost de-

Jiří Dienstbier, novinář

set let selhává na území velkém jako Středočeský kraj? Ani teď nedokázali přimět kosovské Albánci, aby přijali vlajku odlišnou od státního symbolu Albánie. Na záberch z oslav vidíme jen záplavu rudých vlajek se Skander-

bergovou orlicí.

EU místo OSN. A co?

Přitom jakou nezávislost má Kosovo, když správu OSN nahradí Evropská unie se stejnými pravomocemi? Mezinárodní vojenská a policejní přítomnost se zesiluje. Členství v OSN je chiméra. Rusko a Čína tomu zabrání v Radě bezpečnosti vetem. Přibližování k Evropské unii není možné bez regionální spolupráce, tedy bez Srbska.

Podle rady ministrů zahraničí mají členské státy rozhodovat "v souladu...s mezinárodním právem". V souladu s ním by však Kosovo nemohl uznat nikdo. Rezoluce Rady bezpečnosti potvrzuje Kosovo jako součást

Jugoslávie, dnes Srbska. Závěrečný akt Helsinské konference povoluje jen takovou změnu hranic, na níž se shodnou všichni, kterých se týká.

Nezávislost Kosova však Srbsko odmítá. Podporuje je nejen Rusko, ale mnoho významných států, vědomých si nebezpečí dalšího zpochybnění mezinárodně právního systému, už tak oslabeného invází do Iráku, jejím neblahým průběhem a dvojnými standardy v přístupu k různým režimům. Nejen kyperská ministryně a španělský ministr zahraničí odmítají "porušení mezinárodního práva".

Oni nás nezradili

Česká republika považuje podporu přiblížení Balkánu k evropské integraci za jednu ze svých priorit. Uznáním Kosova by Česko zničilo svou slušnou pověst v Srbsku, potřebnou k možnosti přispívat k řešení balkánských problémů. Srbský ministr Velimir Ilić, někdejší starosta Čačaku stařečně čelící Miloševićovi, nám připomněl, že oni nám to nikdy neudělali, při Mnichovu ani v srpnu 68.

Už zase slyšíme, že usnesení rady ministrů potvrzuje neschopnost EU dohodnout se na společném postupu. Lze to však vnímat jinak: Rozdílné postoje signalizují, že alespoň někteří v EU pochopili, že společnou zahraniční politiku lze založit jen na respektu k mezinárodnímu právu a na odmítnutí dvojích standardů. ČR má odmítnutím nového Mnichova příležitost postavit se do první řady těch, kteří k tomuto vědomí přispívají. Tím spíše, že bez problémů s etnickými menšinami nelze její trvání na mezinárodním právu zlehčovat jako výraz jejich obav.

Liberálové jsou proti uznání odtržení Kosova

BUSHOVO KOSOVO

pokračování ze strany 2

Otázka deroucí se na jazyk zní prostě. Nepodporoval Bush osamostatnění Kosova jen kvůli té živelné popularitě? Jestliže srbský premiér Koštunica vnímá kosovskou misi Evropské unie nikoli jako legitimní pomoc chudé právně rozkolísané

zemi od bídy a mafie, ale jakožto okupaci, jestliže se část států EU obává „kosovského efektu“ pro svůj vnitropolitický ráz a s posvěcením kosovské nezávislosti váhá a jestliže roste balkánská síla Ruska, mohou lidé kolem současného prvního muže Ameriky vidět za kosovským státem jiné zadostiučinění než rozjařené davy slavící s „hvězdy a pruhu“ osudový mezník svých dějin?

Kosovský příběh zdaleka nekončí. A stále je obtížné předjímat, pro koho nejlépe vyzní. První tah znamenal „pouze“ vznik nového státu na mapě Evropy. Státu, jehož islám praktikující občané si mezi své „otce-zakladatele“ dosadili politika, kterému se největšího zatracení dostalo od muslimské obce – George Bushe.

Odhalení jezdecké sochy prezidenta

TZ LiRA, Praha 6.2.2008

Liberálové odlehčenou a přátelskou formou děkují končícímu prezidentovi za jeho pětiletou činnost pro sebe, svoji stranu a občas i pro občany ČR.

12:30, v Praze na Andělu, zástupci Liberální reformní strany odhalili sochu končícího prezidenta ing. Václava Klause.

Politika nemusí být nenávisným partajním bojem, ale i uměním. Václav Klaus nebyl jen objevitelem českých (čtvrtých, pátých..) cest, ale mnoha svými kroky se pasoval do role uměleckého průkopníka. Asi plochou největším jeho uměleckým počinem byl megaboard na Letné s nápisem "Myslíme jinak" s hlavami VK a M.Zemana.

Poslanci a senátoři by při prezidentské volbě měli zvážit, zda se VK již neobětoval pro společnost dost a dát mu příležitost projevit svého génia i v dalších oblastech veřejného života – vědě, sportu a především umění.

Jezdecká socha je vyjádřením skrytých tužeb VK, kterým bude moci dát průchod v případě nezvolení prezidentem. Autorství sochy je kolektivním dílem.

Město Praha si zaslouží moderní sochu veličána a věříme, že věrný panoš Bém navrhne její vhodné umístění, ke zvážení dáváme, např. Letnou – místo Národní knihovny, ne-

bo je možné nahradit na Václavském nám. okoukanou a nesoučasnou sochu Václava – Václavem v pravdě aktuálním, oslovujícím současného českého občana.

21.1.2008 - TZ LIBERÁLNÍ REFORMNÍ STRANY

Výzva ODS: odvolejte primátora Plzně za úmyslné porušení zákona

LiRA vyzývá ODS, aby jako vládní strana zodpovídající za resorty vnitra a spravedlnosti, prokázala svůj respekt k právnímu řádu ČR (nikdo nesmí být nad zákon), odvolala svého funkcionáře z postu primátora Plzně a distancovala se od jeho postupu!

Liberálové již v listopadu 2007 upozorňovali, že zákaz pochodu radikálních nacionalistů 10.11. v Praze ohrožuje svobodu, je minimálně na hraně zákona a listiny práv a posílí tendence k dalšímu omezování politických svobod.

V Plzni úředníci magistrátu "statečně" odolávali nátlaku politické poptávky po zákazu, ale jen do chvíle, kdy primátor (kandidát na hejtmana) z konzervativní ODS zavětlil, že:

- porušením zákona nic neriskuje
- u veřejnosti toužící po pořádku může jen získat
- politici, včetně mateřské ODS, ho podpoří.

Primátor Plzně mohl pro omezení svobody shromažďování použít zákonný postup, úmyslně však překročil zákon a zákaz vydal tak (méně než tři dny před pořádáním akce), aby svolavatel nemohl využít práva na soudní přezkum jeho rozhodnutí. Liberálové zásadně nesouhlasí s názory extrémistů nacionálního zaměření ať již z různých obskurdních skupin či jim blízkých politiků. Odmítáme však svévolné porušování zákona a to především z řad čelných politických reprezentantů.

POZVÁNKA Praha, 11.3.

v 9:30-13:30, Senát PČR

veřejné slyšení

K EUTANÁZII

zve Liberální reformní strana

www.eutanazie-dobrasmrt.cz

Klener, Beneš, Halík, Karásek

Sťastný, Domšová, Hamerský

my way měsíčník českých liberálů

vydávají: Liberální reformní strana
Institut K. H. Borovského

www.liberalove.cz ; info@liberalove.cz
www.ikhb.cz ; ikhb@volny.cz

2 / 2008